

Список використаних джерел

1. Пархоменко В.А. Збройні сили Директорії УНР (1918–1919 рр.) у спогадах сучасників//науковий вісник МНУ імені в. О. Сухомлинського. Історичні науки. Випуск 2. 2015 р. С. 131-136.
2. Визвольні змагання очима контррозвідника (Документальна спадщина Миколи Чеботаріва) – К.: Темпора, 2003. – с. 31.
3. Відродження нації (Історія української революції: марець 1917 р. – грудень 1919 р.) Володимир Винниченко ч. III с.87–90
4. Гай-Нижник П. Отаманщина в період Директорії УНР: соціальна база, роль і місце в національно-визвольній боротьбі // Література та культура Полісся. – Вип.58: 2010. – С.105-114.
5. Сергій Л. Феномен отаманщини доби Директорії УНР в українській історіографії// Воєнна історія Вип.4-6: 2006
6. Українські граблі, або Чому історію України не можна читати без брону Бігус Михайло [Електронний ресурс] URL: <https://www.pravda.com.ua/articles/2006/07/12/3128398/>
7. Шурхало Д. 100-ліття отаманщини. Директорія УНР її породила і не змогла приборкати [Електронний ресурс] URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29761093.html>
8. Оцінка громадянами діяльності влади, рівень довіри до соціальних інститутів та політиків, електоральні орієнтації громадян (лютий 2020р. соціологія). [Електронний ресурс] URL: <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-gromadianamy-diialnosti-vlady-riven-doviry-do-sotsialnykh-instytutiv-ta-politykiv-elektoralni-orientatsii-gromadian-liutyi-2020r>
9. Державні та соціальні інститути: кому українці довіряють, а кому ні? [Електронний ресурс] URL: <https://dif.org.ua/article/derzhavni-ta-sotsialni-instituti-komu-ukraintsi-doviryayut-a-komu-ni>

*Волох Світлана Володимирівна,
старший викладач,*

Фаховий коледж бізнесу та аналітики НАСОО

ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Порівняно з іншими засобами навчання: підручниками та звичайною дошкою, відеоресурси є новітнім засобом для вивчення іноземної мови. Відеотехнології стали доступними лише наприкінці 1970-х років, коли були розроблені матеріали, саме з метою вивчення мови [3]. На даний момент складно уявити наше життя без використання сучасних цифрових технологій, зокрема організацію та проведення занять з іноземної мови. Відеоресурси є одним з найдоступніших та високоефективних засобів навчання мови. В наш час підвищується роль використання відеотехнологій, так як це найбільш

продуктивний спосіб для досягнення комунікативної компетенції (оволодіння мовою як засобом міжкультурного спілкування, розвиток умінь використовувати іноземну мову як інструмент спілкування) та підвищення студентами рівня володіння англійською мовою.

Використання відео поділяється на два основні види – показ відео студентам та відеозйомка студентської діяльності [4].

Роботу під час перегляду відеоресурсів можна поділити на три загальні етапи:

1. Підготовчий (види діяльності, що передують перегляду);
2. Перегляд (види діяльності, що відбуваються під час перегляду);
3. Контроль розуміння змісту (види діяльності, що відбуваються після перегляду).

Всі ці етапи можуть бути використанні під час заняття повністю або частково, оскільки використовуються різні частини відеозапису. Наприклад, підготовчий етап до першого сюжету, переглянути перший сюжет; підготовчий етап до другого сюжету, переглянути другий сюжет; контроль розуміння змісту першого та другого сюжетів; підготовчий етап до третього сюжету і т. д. Кожен сюжет може мати тривалість від декількох хвилин до всього декількох секунд [5].

Розглянемо докладніше види мовленнєвої діяльності, що можуть використовуватися на підготовчому етапі:

- – Головний акцент приділяється новому лексичному матеріалу чи граматичним явищам, що зустрінуться під час перегляду відеозапису;
- – Студенти передбачають, що станеться за деякою поданою інформацією;
- – Студенти обговорюють тему, яка підводить їх до змісту відеосюжету;
- – Студенти переглядають та знайомляться з додатковими матеріалами, які вони використовуватимуть під час перегляду відеозапису.

Все попереднє заняття само по собі може бути своєрідним підготовчим етапом до перегляду, що підводить до ідеї відеосюжету. Наприклад, якщо вивчається певна тема, студенти, можливо, вже провели одне-два заняття, працюючи з нею, а після переглядають відеоматеріал, щоб розширити свої знання про неї та розвинути мовні навички та усне мовлення.

Завданнями до відеосюжетів можуть бути прослуховування, перегляд або інтерпретація, наприклад: “Чому вони так прагнуть потрапити до музею після його закриття?” або “Які сім речей робить чоловік, покинувши будинок?” або “Що відчуває продавець?”, “Що вони будуть робити далі?” Завдання можуть бути зосереджені конкретно на граматиці, лексиці чи вимові. Наприклад, “Скільки разів пара звертається за допомогою?”, “Яке із наведених дієслів вживає герой?”, “Що на полиці?”, “Вона ввічлива чи ні?” Відповіді на багато з цих питань передбачатимуть активну інтерпретацію візуальних комунікацій. Зосередження на жестах, міміці, мові тіла, тощо особливо корисно при вивченні мови.

Очевидно, що деякі завдання складніші за інші. Важливим моментом є те, що отримання студентами правильної відповіді не є обов’язковим. Найважливішим є те, що зусилля, які студент докладає до того, щоб слухати, дивитися та шукати відповідь, яку нелегко знайти, є дуже корисним [5; с. 176].

Після перегляду можна виконувати багато інших видів діяльності, наведемо лише декілька ідей:

- Обговорення, тлумачення, персоналізація (наприклад, “Що б ви зробили?” або “Чи траплялося це з вами коли-небудь?”);
- Вивчення нової лексики;
- Рольова гра, обігрування сценки.

Існує багато інших прийомів, щоб “оживити” заняття. Немає необхідності випробувати їх усі за один раз, але варто спробувати один або два протягом заняття. Не можна дозволяти студентам під час заняття відволікатися. Вони мають відчувати виклик і мати бажання справитися з ним. Викладач може закрити екран і задати питання: “Послухайте що кажуть герої?”, “Що вони описують? Де вони?” Потім подивитися на зображення у відеосюжеті та порівняти.

У парах вищенаведена ідея стає миттєво комунікативною діяльністю: “Розкажіть своєму партнеру, як ви гадаєте, що відбувається”. Викладач пропонує студентам порівняти та обговорити сюжет.

Цікавим прийомом може бути вимкнення звуку: “Про що вони говорять?”. Після перегляду викладач пропонує студентам у парах уявити та написати сценарій, а потім озвучити переглянутий відеоролік.

Можна використовувати кнопку паузи, щоб “заморозити” зображення: “Що буде далі? Обговоріть це або напишіть історію”. Після обговорення студенти переглядають сюжет та порівнюють.

Наступним видом діяльності є робота в командах. Викладач поділяє групу на дві команди, але лише одна команда може бачити екран, звук виимикається. Перша команда дивиться протягом однієї хвилини, пізніше як підгрупа або у парах студенти розповідають іншій команді, що сталося. Учасники можуть помінятися ролями і повторити те саме на наступному відеосюжеті.

Одним з новітніх прийомів є робота з відеокамерою. З її допомогою можливо створювати власні новини, документальні фільми, рекламу, тощо.

Студентське кіно, яке створюють студенти самостійно, необхідно переглядати пізніше, щоб зробити аналіз помилок у вимові, граматиці та зосередитися на ефективній комунікації.

Відео запис вже давно використовується для покращення продуктивності у багатьох сферах. Відеокамери також стали звичними інструментами у деяких мовних класах і найчастіше використовуються для запису мовленнєвих дій студентів, таких як рольові ігри, виступи, робота в групах. Студенти та викладачі можуть використовувати камеру як інструмент репетиції майбутніх публічних виступів або презентацій.

Ми розглянули лише деякі принципи використання відеоресурсів при організації занять з англійської мови. Важливим аспектом, про який ми не згадали – є мотивація. Студенти зазначають, що їм подобаються відеоматеріали, оскільки вони дають можливість відпочити від звичних занять на основі підручників, і навіть, коли відео-заняття є підвищеної складності, навчання з відео стає більш ефективним ніж без нього. Використання відеотехнологій базується на обґрунтованих педагогічних принципах. Добре підготовлене відеозаняття може стати цінним доповненням до навчання студентів під час вивчення англійської мови.

Список використаних джерел

1. Bates A. Teaching in a Digital Age. University of British Columbia, 2016. 517 p.
2. Bijnens M., Vanbuel M., Verstegen S., Young C. Handbook on Digital Video and Audio in Education. Creating and Using Audio and Video Material for Educational Purposes. The Videoaktiv Project, 2006. 108 p.
3. Hoodith A. Using Video in the ELT Classroom [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.eltnews.com/features/%20teaching-ideas/2002/10/usingvideojnjhe_elt_classroom.html
4. Katchen J. E. Video in ELT – Theoretical and Pedagogical Foundations: book of papers Proceedings of the 2002 KATE International Conference. 2002. – P. 56-259.
5. Scrivener J. Learning Teaching: The Essential Guide to English Language Teaching: Macmillan, 2010 . 432 p.

*Гаврилюк Тетяна Вікторівна,
доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри філософії, права
та соціально-гуманітарних дисциплін,
Національна академія статистики, обліку та аудиту*

ДІЯЛЬНІСТЬ РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Повернення релігій у суспільний простір, яке стало характерною рисою початку ХХІ століття та отримало назву десекюляризація, вводить релігійний фактор у складову типів соціальної відповідальності. Зокрема, українські вчені, дослідники феномену соціальної відповідальності, Сіренко Н., Бурковська А., Лункіна Т., зазначають, що релігійна відповідальність належить до неправової соціальної відповідальності та забезпечує відповідність су'єкта у суспільстві в контексті моралі [4]. Безумовно, роль релігії у формуванні відповідальності людини за власні вчинки доволі складно переоцінити. Будь-яка розвинена релігійна система має перелік правил, заборон та спонукань, які формують особистість, задають горизонти ставлення людини до навколишнього світу та самої себе. Зокрема, «золоте правило моралі» - *«Як хочете, щоб люди вчиняли відносно вас, так і ви чиніть відносно них»* - присутнє в більшості священних текстів. Наприклад, воно є в давньоіндійському епосі, священній книзі індуїзму та джайнізму «Махабхараті», у Біблії, зокрема у книзі Товита (Тов. 4:15) та Нагірній проповіді Ісуса Христа (Лк 6:31; Мт 7:12), в чисельних висловлюваннях Будди та Конфуція. Також «золоте правило моралі» ми знаходимо в «Одіссеї» Гомера та в «Історії» Геродота. Своєю фундаментальністю у відношенні до світу та до людини, воно поєднує східну та західну цивілізації, релігійну та філософську форми осягнення людиною світу і, на сьогодні, складно віднайти культуру, яка його породила. Складається враження, що означене